

ΣΤΙΣ ΆΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- ΕΛΛΑΔΑ
- ΕΚΑΗΛΩΣΕΙΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ
- Ρ.Κ.
- ΤΟΥΡΙΣΤΟΜΑΝΙΑ

Να επιστρέψει ο συνεργατισμός σ' εκείνους που πραγματικά ανήκει

Ο συνεργατισμός και τα σκάνδαλα Άμεση ανάγκη για αλλαγή

Τα σκάνδαλα που για μήνες τώρα βγαίνουν στην επιφάνεια μ' επίκεντρο την ηγεσία του Συνεργατικού κινήματος κορυφώθηκαν πρόσφατα με την ομιλία του Υπουργού Οικονομικών, που παραδέχτηκε από το βήμα της βουλής πως διάφορα τμήματα του συνεργατισμού παρανομούσαν, πως ο διοικητής συνεργατικής ανάπτυξης αρνιόταν τον έλεγχο κ.τ.λ.

Το όλο ζήτημα έδειξε πολύ ξεκάθαρα τη διαφθορά που χαρακτηρίζει τον κρατικό μηχανισμό, αποκάλυψε το ρόλο διαφόρων στελεχών της δεξιάς, υπενθύμισε στον καθένα την αδυναμία της σημερινής κυβέρνησης και αύξησε την απαισιοδοξία του κάθε κύπριου πολίτη που παρακολουθεί με αγωνία τον εκφυλισμό ενός λαϊκού θεσμού με μακρόχρονη ιστορία.

Ας πιάσουμε, όμως τα σοβαρά ζητήματα που προκύπτουν ένα-ένα με τη σειρά:

Διαφθορά στον κρατικό μηχανισμό

Όπως είναι γνωστό ο διοικητής συνεργατικής ανάπτυξης είναι δημόσιος υπάλληλος και πληρώνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Και παρουσιάζεται η εικόνα της ανοιχτής ανυπακοής του προς τις αποφάσεις της ίδιας της κυβέρνησης. Η Σ.Κ.Τ. για χρόνια παραβίαζε τους κανονισμούς της Κεντρικής Τράπεζας χωρίς καμία ποινική επίπτωση. Αναφέρθηκαν υποθέσεις εξαγωγής ξένου συναλλάγματος στο εξωτερικό χωρίς πάλι να αναληφθεί οποιαδήποτε έρευνα. Για χρόνια οι κυβερνητικοί επίσημοι διαβεβαίωναν εμφανικά το κοινό πως κανένα πρόβλημα δεν υπήρχε. Ο έφορος του συνεργατισμού αρνιόταν τον έλεγχο από τους ανωτέρους του χωρίς να κινείται οποιαδήποτε πειθαρχική διαδικασία εναντίον-του.

Όλα τούτα είναι σίγουρα λίγα από τα πολλά γνωστά και άγνωστα σκάνδαλα σε σχέση με το θέμα. Απεικονίζουν, όμως, αρκετά ανάλυφα την διαφθορά που χαρακτηρίζει σήμερα το αστικό κράτος της Κύπρου.

Ο συνεργατισμός και η δεξιά

Τα γεγονότα όμως αποκάλυψαν και στον πιο αφελή εκείνο που ο ενημερωμένος άνθρωπος θεωρούσε σα δεδομένο. Τον τρόπο με τον οποίο η δεξιά είναι διακλαδωμένη σ' όλους τους θεσμούς της κοινωνίας, καθώς και την ίδια την υφή του κατεστημένου της δεξιάς. Τα γεγονότα μιλούν μόνα-τους. Βουλευτές του ΔΗΚΟ, ηγέτες μαζικών οργανώσεων που προπαγανδίζουν υπέρ των λαϊκών δικαίων αποκαλύπτονται πως είναι αργόμισθοι του συνεργατισμού. Και φυσικά είναι υπέρμαχοι της συνεργατικής ιδέας (δηλ. της ηγεσίας του

συνεργατισμού) και είναι έτοιμοι να τονίσουν σε κάθε ευκαιρία πως όλα πάνε καλά. Ο Αρχιεπίσκοπος γίνεται στήριγμα της ηγεσίας του συνεργατισμού, ενώ ο συνεργατισμός οικοδομεί πολυτελείς εκκλησίες.

Η αδυναμία της κυβέρνησης

Η ίδια η κυβέρνηση παρουσιάζεται αδύναμη έστω και για να σώσει τα προσχήματα. Έτσι παρουσιάζεται το οξύμωρο σχήμα της εμφάνισης του υπουργού οικονομικών που δημόσια πια κατανέμει ευθύνες στον διοικητή του συνεργατισμού, που είναι δημοσίως υπάλληλος και ιεραρχικά κατώτερος του ενώ ο δεύτερος παραμένει ακόμα στη θέση- του.

Ταυτόχρονα οι φήμες οργιάζουν, ενώ εκείνο που είναι βέβαιο είναι εκατομμύρια λίρες κατασπαταλώνται σε μια εποχή που οι διάφοροι κύκλοι της δεξιάς μιλούν για

την ανάγκη για λιτότητα, περυσίλλογη και τα συναφή.

Η αντιπαράθεση, όμως, οξύνεται, γιατί το πράγμα δεν μπορεί να συγκαλυφθεί. Και η κυβέρνηση παρακολουθεί τα γεγονότα σχεδόν αθώως, πράγμα που καθιστά πιθανότατο ξέσπασμα σοβαρής κυβερνητικής κρίσης.

Ο εκφυλισμός του συνεργατικού κινήματος

Όπως είναι γνωστό ο συνεργατισμός λειτούργησε με βάση ανελεύθερο νόμο της αποικιοκρατίας που αποσκοπούσε στο να υπαγάγει το κίνημα κάτω από τον έλεγχο της αποικιακής κυβέρνησης. Μετά την ανεξαρτησία έφορος και διοικητής του συνεργατισμού διορίστηκε ο κ. Αζίνας. Με βάση τον αποικιακό νόμο ο διοικητής χρησιμοποίησε τις υπερεξουσίες που του παρέχοντο και δημιούργησε μια κατάσταση αυτόνομη και ανεξάρτητη ακόμα και από την ίδια την κυβέρνηση. Με λίγα λόγια

το κίνημα ξέφυγε όχι μόνο από τον λαϊκό έλεγχο, αλλά ακόμα και από τον στοιχειώδη έλεγχο της κυβέρνησης.

Υστερα μάλιστα από τις υποθέσεις που βγαίνουν στη φόρα τεκμηριώνεται αρκετά καλά το γεγονός ότι το κίνημα διοικείται από μια κλίκα ατόμων που ουσιαστικά δεν είναι υπόλογοι σε κανένα.

Το πρόβλημα του συνεργατισμού είναι πρόβλημα δομών, παρα από τα σκάνδαλα που έχουν παρατηρηθεί. Είναι λοιπόν άμεσο καθήκον η αλλαγή της νομοθεσίας, η εκδημοκρατικοποίηση του συνεργατισμού, η αφαίρεση των υπερεξουσιών από τη διοίκηση, έτσι που να γίνει δυνατή διοίκηση του συνεργατισμού από τους ίδιους τους συνεργατισμούς. Και τούτο πρέπει να είναι το πρωταρχικό αίτημα των συνεργατιστών: Να επιστρέψει ο συνεργατισμός σ' εκείνους που πράγματι ανήκει.

Απεργία διαρκείας στην C.A.C στην 8η σελίδα.

ΕΛΛΑΔΑ: Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΠΟΥ ΒΟΥΛΙΑΖΕΙ

Το βούλιαγμα όμως συνεχίζεται

Μέσα σε μια περίοδο βαθειάς οικονομικής κρίσης του Ελληνικού καπιταλισμού και μιας συνεχιζόμενης διάβρωσης της εκλογικής δύναμης της Νέας Δημοκρατίας που απειλούσε να καταστρέψει μια για πάντα τις πιθανότητες του Καραμανλή να αποτελεί τον κύριο πολιτικό μοχλό στη χώρα ο αρχηγός της Ν.Δ κατάφερε τελικά στις 5 του Μάη να εκλεγεί σαν νέος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Σε τρεις μέρες και με διαφορά 4 μόνο ψήφων από τον Ε. Αβέρωφ εκλέγεται ο Γ. Ράλλης σαν νέος αρχηγός της Ν.Δ και νέος Πρωθυπουργός της Ελλάδας. Οι νέες αυτές πολιτικές εξελίξεις παρα τον ομαλό και πολυπροπαγανδισμένο «δημοκρατικό» τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκαν δεν πρέπει να αναμένονται πως θα σταθεροποιήσουν την κατάσταση ούτε όσον αφορά τη δεξιά στην Ελλάδα ούτε και την γενικότερη πολιτικό - οικονομική κατάσταση που παραμένει εκρηκτική κι απειλεί να αφαιρέσει την εξουσία από τα χέρια της «αμαρτωλής δεξιάς».

Για μια μικρή περίοδο η Δεξιά στην Ελλάδα με κυρίαρχη ηγετική μορφή τον Κ. Καραμανλή κατάφερε να ξεπεράσει το αρχικό επαναστατικό κύμα που ακολούθησε την πτώση της χούντας δημιουργώντας μια επίπλαστη πολιτική σταθερότητα που αναπτέρωσε προς στιγμή τις ελπίδες των Ελλήνων καπιταλιστών και των συμμάχων - τους στο ΝΑΤΟ πως ο κυρίαρχος εκπρόσωπος των συμφερόντων - τους το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας — θα κερδίσει τη μάχη μιας μακρας και σταθερης πολιτικής εξουσίας.

Μέσα σε μια περίοδο — όμως — παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού που ανάγκασε τους Έλληνες καπιταλιστές — όπως και τους συναδέλφους τους σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες της δύσης — να χτυπήσουν άγρια το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και πολλά εργατικά και πολιτικά τους δικαιώματα η Νέα Δημοκρατία άρχισε να χάνει την εκλογική της δύναμη ενώ παρατηρήθηκε μια πρωτοφανής άνοδος του ΠΑΣΟΚ στο οποίο στράφηκαν οι μάζες στην αναζήτηση τους για μια κοινωνική αλλαγή που θα έδιδε λύση στα βασικά προβλήματα που τους επισώρευε το σύστημα.

Η εγκατάλειψη της Ν.Δ. από τις μάζες τρομοκράτησε τόσο πολύ την αστική τάξη ώστε να αρχίσει να γυρεύει μια βιώσιμη αστική υπαλλαχτική λύση. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει να τοποθετείται και η δημιουργία του ΚΟΔΗΣΟ (που προήλθε από την αριστερή διάσπαση της ΕΔΗΚ) σαν μια σοσιαλδημοκρατική υπαλλαχτική λύση. Η αδυναμία του κόμματος αυτού όπως και όλων των άλλων φιλελεύθερων ή σοσιαλδημοκρατικών αστικών κεντρικών σχηματισμών να παίξουν ένα ουσιαστικό ρό-

λο στην πολιτική ζωή της χώρας που διαφάνηκε από τις τελευταίες εκλογές όπου εξαφανίστηκε πολιτικά η ΕΔΗΚ ενώ τα άλλα κεντρικά σχήματα πήραν πολύ λίγους ψήφους — ανάγκασε τελικά τους αστούς να αντιμετωπίσουν την αναπτυσσόμενη πόλωση και την πολιτικό - οικονομική αστάθεια χρησιμοποιώντας τον Καραμανλή σαν ένα από τους

μάτα της αντιπολίτευσης αρνήθηκαν να δεχτούν τον Καραμανλή σαν «υπερκομματικό» πρόεδρο. Αυτή η εξέλιξη έκανε τη θέση του Καραμανλή πολύ δύσκολη. Τώρα δεν είχε μόνο να σταθμίσει τον κίνδυνο της διάσπασης - διάλυσης της Νέας Δημοκρατίας με την εγκατάλειψη της αρχηγίας του κόμματος και την ανάληψη της προεδρίας. Τώρα

στην περίπτωση άμεσων εκλογών όλοι οι δεξιοί βουλευτές μέσα κι έξω από την βουλή ενώνονται κι ανεβάζουν τον Καραμανλή στην Προεδρία. Την ίδια στιγμή οι διάφορες ομάδες μέσα στη Ν.Δ. με κύριους πρωταγωνιστές τις αντιμαχόμενες ομάδες των «δελφίνων» Αβέρωφ και Ράλλη κορυφώνουν τη διαμάχη τους για την πολιτική κυριαρχία στο

α πιθανότητα να σώσουν το κόμμα και την επικυριαρχία του πάνω στην Ελληνική εργατική τάξη.

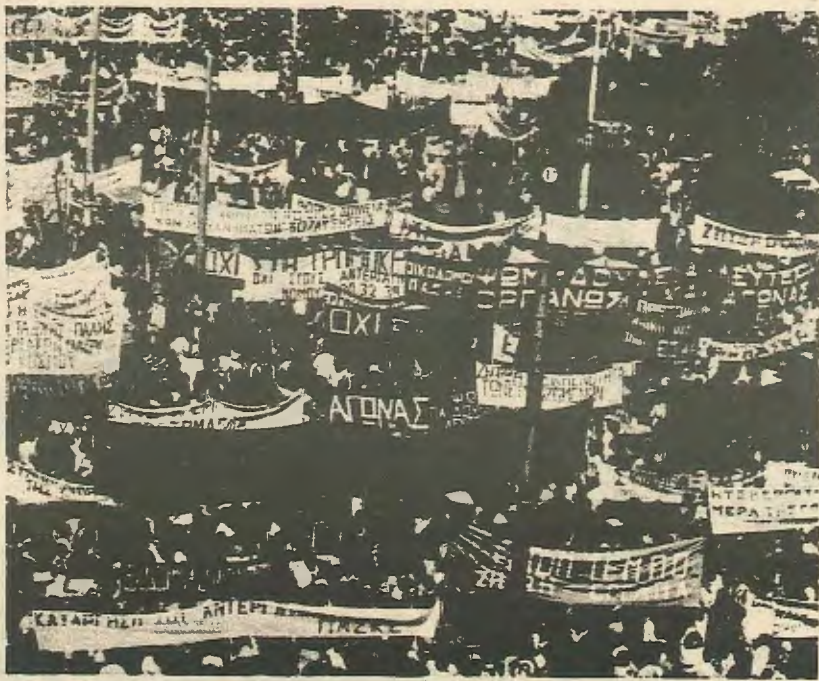
Πρώτα απ' όλα είναι φανερό πως με την πρώτη κρίση που θα περάσει η νέα κυβέρνηση, και δεν θα αργήσει να ρθει μια τέτοια κρίση, οι διαφωνίες μέσα στους κόλπους της Ν.Δ θα υποδουλιστούν και πάλι. Οι διαφωνοί θα υποκινηθούν και από παράγοντες όπως τον Αβέρωφ για να πληξούν τον Ράλλη και να κερδίσουν την πλειοψηφία του κόμματος (και την πρωθυπουργία).

Τόσο η αντικειμενική κατάσταση λοιπόν — συγχισση/όξυνση οικονομικής κρίσης και ταξικής συγκρούσης, - όσο και η υποκειμενική σήψη - της Νέας Δημοκρατίας συνθέτουν ένα σκηνικό βαθειάς πολιτικής κρίσης στην Ελλάδα με κύριο χαρακτηριστικό την παραπέρα πολιτική αστάθεια και αβεβαιότητα με μια ταυτόχρονη κίνηση πλατειών λαστραμάτων προς τα αριστερά.

Δεν μπορούμε ακόμα να προκαθορίσουμε αν θα γίνουν πρόωρες εκλογές — πράγμα πολύ πιθανό — και το είδος της κυβέρνησης που θα φέρουν στην εξουσία.

Αυτο εξαρτάται από πολλούς παράγοντες που δεν μπορούν να σταθμιστούν από τώρα, ιδιαίτερα πριν να διαφανεί το είδος της προεκλογικής εκστρατείας και του εκλογικού προγεφυρώματος των διάφορων κομμάτων. Ένα όμως είναι σίγουρο. Ο βασικός υπερασπιστής των συμφερόντων της Ελληνικής κεφαλαιοκρατίας - η Ν.Δ - θα συνεχίσει να βουλιάζει στο Ελληνικό πολιτικό πέλαγος, ενώ η συνειδητοποίηση κι η κίνηση της εργατικής τάξης προς τα αριστερά θα συνεχιστεί. Η κίνηση αυτή δεν αποκλείεται να φέρει σε κάποιο στάδιο το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, είτε μόνο του, είτε με συμμαχία με άλλα κόμματα, εξέλιξη που θα σπρώξει την Ελλάδα σε μια νέα περίοδο ταξικής αντιπαράθεσης και που θα φέρει την σοσιαλιστική αλλαγή πιο κοντά. Αυτό θα εξαρτηθεί ασφαλώς κι από τις εξελίξεις για το διεθνές εργατικό κίνημα που διαγράφονται τελευταία πολύ ευνοϊκές σε πολλές χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Δ.Μ.

μοναδικούς «σταθερούς» παράγοντες εξουσίας και πολιτικής κυριαρχίας.

Στην αρχή ο Καραμανλής - 45 χρόνια βασικό στέλεχος της οργανωμένης δεξιάς — προσπάθησε να προωθήσει τον εαυτό του σαν υπερκομματικό ηγέτη που θα συνέκρινε τη χώρα για να διαφυλαχθεί το δημοκρατικό πολίτευμα και να αντιμετωπιστούν τα εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα της χώρας!!

Μετά από μια περίοδο έντονων πολιτικών ζυμώσεων κι ενώ η δημοτικότητα της Ν.Δ. αντιμετώπιζε όλο και πιο μεγάλα πλήγματα — που ενέργειες σαν το περσινό άνοιγμα Καραμανλή στη Μόσχα δεν κατάφεραν να αντισταθμίσουν — τα κόμ-

υπήρχε κι ο επιπρόσθετος κίνδυνος να μην εκλεγεί και καν σαν πρόεδρος ή το ελάχιστο να εκλεγεί πρόεδρος με πολύ περιορισμένο κύρος.

Τελικά, μετά από ασφυκτικές πιέσεις και την επίσωση του κινδύνου να βγει «Μαρξιστής Πρόεδρος» με τις επικείμενες εκλογές, ο Καραμανλής εγκαταλείπει τη φιλοδοξία - του προσεγγίζει πιο θερμά φιλοβασιλικές, ακροδεξιές φιλοχουντικές καταστάσεις και τους ανεξάρτητους μέσα στη βουλή και μπαίνει σ' ένα αγώνα για να πάρει έστω και τους 180 ψήφους που χρειάζονται για να βγει Πρόεδρος.

Μπροστα στον κίνδυνο να καταποντιστεί η δεξιά

κόμμα και τη διαδοχή του Καραμανλή. Οι διαμάχες αυτές, που αντανακλούν την αποσύνθεση της δεξιάς και τις αντιθέσεις και την αβεβαιότητα της αστικής τάξης όσον αφορά την τακτική και τις διάφορες επιλογές στην αντιμετώπιση του εργατικού κινήματος βρήκαν τελικά (;) μια συμβιβαστική φόρμουλα — μετά την πρωθυπουργοποίηση του Ράλλη — με την ανάθεση στον Αβέρωφ του προσωπικού του πια φέουδου, του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, και την κατανομή των υπουργείων στις διάφορες ομάδες και τάξεις.

Όμως, ούτε η αποφυγή των άμεσων εκλογών ούτε η προσωρινή «ειρήνη» στο κόμμα της Ν.Δ έχουν καμμι-

ΔΙΕΘΝΗ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΚΥΜΑ ΠΑΡΑΛΥΕΙ ΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

Στον παράδεισο της ταξικής αρμονίας

Στις αρχές του μήνα μιά από τις πιο σταθερές χώρες της Δυτικής Ευρώπης η άλλοτε ευημερούσα Σουηδία, παράλησε ολόκληρη από ένα απεργιακό σίφουνα πρωτοφανή στην ιστορία της χώρας. Γίνεται πια φανερό πως η βαθεια οικονομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος δεν θα αφήσει ανέπαφη καμμία καπιταλιστική χώρα όσο καλές παραδόσεις εργατικής ειρήνης και ευημερίας κι αν διαθέτει.

Η εργατική αναταραχή που κράτησε πάνω από τρεις βδομάδες, κλιμακώθηκε σε τέτοιο βαθμό ώστε να απεργησάνω από 1 εκατομμύριο εργαζόμενοι (το ένα τέταρτο ολόκληρου του εργατικού δυναμικού) και να παραλύσει το 85% της βιομηχανίας. Οι εργαζόμενοι απαιτούσαν μεγάλες αυξήσεις μισθών για

να διατηρήσουν το βιοτικό τους επίπεδο που διαβρώνεται επικίνδυνα από τον πληθωρισμό.

Ας σημειωθεί ότι οι εργαζόμενοι στη Σουηδία δεν έχουν πάρει καμμία πραγματική αύξηση από το 1976.

Οι εργοδότες, βασισμένοι ίσως στην απουσία δυνα-

μικών εργατικών αγώνων στην πρόσφατη ιστορία της Σουηδίας πίστευαν πως μπορούσαν να κερδίσουν μια εύκολη νίκη ενάντια στις οργανώσεις των εργαζομένων και αρνήθηκαν αρχικά να παραχωρήσουν οποιαδήποτε αύξηση. Από την άλλη η κυβέρνηση συνασπισμού του Φέλντιν πιστή στην πολιτική της για πάγωμα των μισθών αρνήθηκε αρχικά να λάβει μέρος στις διαπραγματεύσεις. Μετα από την κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα που παράλυσε τα πάντα, συγκοινωνίες επικοινωνίες, διύλιση, τουρισμό, παραγωγή αυτοκινήτων κλπ απειλώντας σοβαρά την δεξιά κυβέρνηση και μπροστά στην αποφασιστικότητα των

εργατών να συνεχίσει μέχρι τέλος τον αγώνα η κυβέρνηση αλλάζει στάση και επιβάλλει στους δυσαρεστημένους εργοδότες την παραχώρηση αυξήσεων πάνω από 7%. Τα γεγονότα της Σουηδίας φανερώνουν πως η νέα παγκόσμια οικονομική κρίση στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες θα ναι πολύ χειρότερη απ' αυτή του 1974-75 που κληροδότησε γύρω στα 20 εκατομμύρια άνεργους στις χώρες αυτές και κράτησε από τότε την παραγωγή τους κάτω από το 80% των δυνατοτήτων τους. Ετσι χώρες σαν τη Σουηδία, Δανία, Αυστρία, Νέα Ζηλανδία κλπ που δεν έχουν μεγάλες παραδόσεις σοβαρών ταξικών συγκρούσεων

μπαινουν πια για καλά στο προσκήνιο της ταξικής αναταραχής γιατί οι εργάτες αυτών των χωρών είναι αδύνατο να παραμείνουν απαθείς μπροστα στο άγριο χτύπημα του βιοτικού -τους επιπέδου από τους κεφαλαιοκράτες που για να διατηρήσουν τα κέρδη -τους στα επίπεδα που συνήθισαν, έχουν σαν κυριώτερο στόχο το χαμήλωμα των μισθών. Χαρακτηριστικό του νέου κλίματος που δημιουργείται στη Σουηδία η ακύρωση συνεδρίου που είχε προγραμματιστεί να γίνει στη Στοκχόλμη. Θέμα του Συνεδρίου: «η αρμονία στις εργατικές σχέσεις. Οι αρετές του Σουηδικού συστήματος»!

Δ.Μ.

Εξόρμηση

στο Αρμενοχώρι

Στις 25 του Απρίλη στελέχη της Επαρχιακής Οργάνωσης του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ και της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ επισκέφθηκαν το Αρμενοχώρι στα πλαίσια των εξορμήσεων για προβολή των θέσεων του κόμματος και για συζήτηση με το Λαο πάνω στα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζεο τόπος.

Μέλος της ΕΔΕΝ που ελαβε μέρος στην εξόρμηση, μας έστειλε από τη Λεμεσό την πιο κάτω ανταπόκριση, που δημοσιεύουμε αυτούσια.

Στην αρχή προηγήθηκε γενική τοποθέτηση και ανάλυση των θέσεων του Σοσιαλιστικού Κόμματος για το πολιτικό πρόβλημα και κριτικαρίστηκε έντονα η αντιλαϊκή οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Οι πρόσφυγες κάτοικοι της κοινότητας και οι νεολαίοι που παρεβρέθησαν στη συγκέντρωση πήραν ενεργά μέρος στη συζήτηση που ακολούθησε την εισήγηση και τάχθηκαν καθαρά ενάντια στις μέθοδες που εφαρμόζει η κυβερνητική πολιτική, ιδιαίτερα, στο θέμα της οικονομικής κρίσης με το να ρίχνει τα βάρη, που προέρχονται από δικαίτησ λάθη, στους ώμους της εργατικής και αγροτικής τάξης.

Στη συνέχεια διαπίστωσαν για μια ακόμα φορά την ουσιαστική εγκατάλειψη των μικρών, ιδιαίτερα, αγροτικών κοινοτήτων, από την πλευρά της κυβέρνησης.

Στο Αρμενοχώρι ζουν κάπου 120 πρόσφυγες που προέρχονται από 20 περίπου κατεχόμενα χωριά των περιοχών του Μόρφου, της Κερύνειας και του Βαρωσιού. Άλλοι ασχολούνται με τη κτηνοτροφία και οι υπόλοιποι ως εργάτες στη Λεμεσό. Επειδή όμως η αρχική πρόθεση της κυβέρνησης για

δημιουργία στο Αρμενοχώρι σχεδίου αυτοστέγασης εγκαταλήφθηκε (ως λόγος προβλήθηκε το ακατάλληλο για οικισμούς χώμα στην περιοχή) οι κάτοικοι αναγκάζονται λίγοι - λίγοι να το εγκαταλείπουν. Αρκετοί δέχονται να αυτοστεγαστούν σε διάφορους συνοικισμούς για εχτοπισμένους και όπως είναι γνωστό εργάζονται οι ίδιοι σκληρά μέχρι να ξεπεράσουν τα αλληπάλληλα προβλήματα που συναντούν μέχρι να τελειώσουν το σπιτικό-τους. Κι όμως είναι της γνώμης πως η κυβέρνηση έπρεπε να επιτρέψει την παργής για αυτοστέγαση στο Αρμενοχώρι, γιατί ακόμα πολλοί άλλοι εχτοπισμένοι έδειξαν ενδιαφέρον να εγκατασταθούν μ' αυτό τον τρόπο στην κοινότητα και να βοηθήσουν, με την αριθμητική αύξηση, στο ανέβασμα του επιπέδου διαβίωσης της κοινότητας γενικά.

Συγκεκριμένα, περισσότεροι κάτοικοι θα βοηθούσαν, με τη δυνατότητα δρομολόγησης λεωφορείου, στην επίλυση του κοινωνιακού με τη Λεμεσό, που αυτή τη στιγμή αποτελεί ένα πρόσθετο πρόβλημα. Ακόμα θα ήταν δυνατή μια οργανωμένη ανάπτυξη της κτηνοτροφίας με δημιουργία βοσκότοπων και άλλων α-

ναγκαιών εγκαταστάσεων που θα μπορούν να δεχτούν περισσότερα ζώα. Ενδεικτικό των «υποσχέσεων» που απλόχερα δίνουν οι κάθε λογής κυβερνητικοί, χωρίς να γνυιάζονται για την απογοήτηση που φέρνει στους φτωχούς αγρότες η χρονια αναβολή της επίλυσης ακόμα και των πιο απλών προβλημάτων είναι η πιο κάτω περίπτωση. Υπουργός της κυβέρνησης, στη διάρκεια «περιοδείας -του για επισκόπηση και επίλυση προβλημάτων της υπαίθρου», υποσχέθηκε να μεριμνήσει για να κατασκευαστεί μια δεξαμενή όπου οι βοσκοί θα μπορούν να πλύνουν τα ζώα τους. Η υπόσχεση δόθηκε πριν 3 χρόνια κι οι κάτοικοι στο Αρμενοχώρι, περιμένουν ως σήμερα τα αρμόδια κυβερνητικά να τους επισκεφτούν για να μελετήσουν, τουλάχιστο, την πιθανότητα εχτέλεσης του «πολύπλοκου» αυτού αναπτυξιακού έργου.

Τέλος η ενίσχυση, σε

ανθρώπινο δυναμικό, της κοινότητας θα οδηγούσε στη δημιουργία προϋποθέσεων για ενεργητική παραμονή, οργάνωση και ανάπτυξη πολιτιστικής και άλλης κοινωφελούς δραστηριότητας από την πλευρά, των λιγοστών νεολαίων που τώρα απόμειναν. Μάλιστα οι νεολαίοι, με το δικό τους, αφού στερούνται και των πιο απλών μέσων ψυχαγωγίας και επιμόρφωσης, με πίκρα αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την κοινότητα μόλις τους δοθεί η ευκαιρία.

Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε στα στελέχη του κόμματος και της νεολαίας η συμμετοχή των νεολαίων στη συζήτηση.

Τόσο η εκώφραση απόψεων πάνω στο πολιτικό, το οικονομικό και τα υπόλοιπα σοβαρά προβλήματα του τόπου, όσο και η αναφορά τους σε ειδικά μαθητικά και γενικότερα στα βασικά προβλήματα της νεολαίας δείχνουν το ψηλό βαθμό ωριμότητας που τους διακρι-

νει και που αποχτα, ιδιαίτερη σημασία αν υπολογίσουμε το γεωσος πως οι μαθητες αυτοι του Γυμνασίου ζουν απομονωμένοι σε μια πολυ μικρη αγροτικη κοινότητα.

Το Αρμενοχώρι απέχει μόλις μερικά μίλια από την πόλη, στα ανατολικά της Λεμεσού. Κι όμως οι κατοικοί του νοιώθουν, μαζί με όλους τους άλλους κατοίκους των μικρών αγροτικών κοινοτήτων, να εγκαταλείπονται με την έλλειψη κάθε φροντίδας από την πλευρά της κυβέρνησης, με αποτέλεσμα να σπράχνονται, με μαθηματική ακρίβεια, στην προλεταριοποίηση τους για να προστεθούν στη μάζα των φτηνών εργατικών χεριών που παλεύουν για την «ανάπτυξη» της Λεμεσού.

Κατα τα άλλα η κυβέρνηση «αξιοποιεί» κάθε δυνατότητα και «δημιουργεί» όλες τις προϋποθέσεις για επιβίωση του Λαου και του τόπου και για δικαίωση του αγώνα για επιστροφή.....

Ι.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΗ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ

Παρ' όλων που παραμένουν ελάχιστα ανεξαργύρωτα αυτόματα λαχεία των έξη πρώτων παιγνιδιών, που κυκλοφόρησαν στην περίοδο του Οκτώβρη, 1979 και Γενάρη 1980, το Κρατικό Λαχείο ειδοποιεί τους κατόχους τυχερών αυτομάτων λαχείων, ότι πρέπει να τα παρουσιάσουν για εξαργύρωση μέχρι την 31η του Μάη, 1980.

Η προθεσμία αυτή αφορά μόνο τα αυτόματα λαχεία που έχουν χαρακτηριστικό αριθμό 001-0000-000 μέχρι το 001-3599-499 και δεν επηρεάζει τα αυτόματα λαχεία των επόμενων παιγνιδιών, που θα εξαργυρώνονται ως την λήξη νέας προθεσμίας που θ' ανακοινωθεί αργότερα.

Στα έξη πρώτα παιγνίδια το Κρατικό Λαχείο πλήρωσε στους τυχερούς συνολικά άνω των 200 χιλιάδων λιρών. Είναι πάρα πολλοί οι τυχεροί των αυτομάτων λαχείων που κυκλοφορούν ανάμεσα μας κι ως μη το ομολογούν οι ίδιοι. Εμείς το γνωρίζουμε γιατί δεν υπάρχουν μεγάλα ποσα ανεξαργύρωτα. Στην περίοδο αυτή είχαμε τους πιο κάτω τυχερούς:-

36 τυχεροί κέρδισαν	από £1,000	=£36,000
54 τυχεροί κέρδισαν	από £ 500	=£27,000
72 τυχεροί κέρδισαν	από £ 250	=£18,000
270 τυχεροί κέρδισαν	από £ 50	=£13,500
9,000 τυχεροί κέρδισαν	από £ 2	=£18,000
180,000 τυχεροί κέρδισαν	από 500 μίλς	=£90,000
189,432 τυχεροί κέρδισαν	συνολικά	£202,500

ΤΟΥΡΙΣΤΟΜΑΝΙΑ: ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΑΒΒΑΣ Π.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΣΚΟΡΠΙΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

1) Η Κύπρος μπήκε κάτω από το αγγλικό στέμμα. Στείλαμε ανταποκριτή για να μας στείλει σκίτσα και ρεπορτάζ έγραφε πριν 100 χρόνια η εφημερίδα "London News" το 1878. Και συνεχίζει η εφημερίδα.

"The whole land is for sale in moderate prices and the climate is not unhealthy". Αυτά λοιπόν το 1878.

2) Έρευνα κυπριακής εφημερίδας πριν το 1974 σχετικά με το ξεπούλημα της επαρχίας Κερύνειας στους ξένους. Σε ερώτηση τι θα γίνουν όλοι αυτοί που ξεπουλούν τα χωράφια και τα σπίτια- τους όταν φάνε τα λεφτά, ένας γέρος αγρότης απαντά:

- Θα γίνουν μιστάρκοι στους τουρίστες γιε μου.

3) 1980. Θαυμάσιο ορεινό χωριό με παλιά σπίτια λαϊκής αρχιτεκτονικής. Οι άγγλοι αγοράζουν συνέχεια οικόπεδα και σπίτια με 1500-2000 λίρες. Το χωριό έχει αποψιλωθεί από τους νέους κατοίκους- του κι έχουν μείνει μόνο γέροι. Βοήθος στις αγοραπωλησίες είναι εθνικόφρων δάσκαλος που τσεπώνει από τους Εγγλέζους την προμήθεια για να τους βρει σπίτι. Έτσι οι Εγγλέζοι με 1500 λίρες έχουν για πάντα σπίτι για διακοπές, ποσο που θα πλήρωνα για ένα καλοκαίρι σε ξενοδοχείο. Και επιπλέον έχουν και το σπίτι ιδιοκτησία.

Στις γραφικές γειτονίες του χωριού που όλα - δρόμοι λιθόστρωτοι, αυλές, σπίτια, είναι ένα ενιαίο σύνολο κυπριακής λαϊκής αρχιτεκτονικής - ξεπροβάλλουν σε κάθε στενο πολύχρωμες ταμπέλες με τόξα "to Owens" "to David".

4) Μαθητική Εκθεση
«Στο χωριό μου έχει κακοί δρόμους, και μάντρες με αιγοπρόβατα που βρωμίζουν το χωριό. Η κατάσταση είναι απαράδεκτη. Τίθα πει ένας τουρίστας αν ρθει στο χωριό.»

(-Η ανάγκη για καλύτερες συνθήκες ζωής, το ενδιαφέρον για τη υγεία τη δική- μας, για τη ποιότητα της δικής- μας ζωής δεν φαίνεται καθόλου εδώ. Τα πάντα έχουν κέντρο αναφοράς και κρίσης τον τουρίστα.)

5) Κύπρος
Οι τουρίστες πολυβολούν με τις φωτογραφικές μηχανές-τους. Τις παλιές πληγές της εισβολής τραβούν τις φωτογραφίες. Όπως οι πρόγονοι- τους τα

πιστόλια στο σαλόνι Δεν μπορούν να συμβαίνουν έκτροπα στις διαδηλώσεις Δεν μπορούν να συμβαίνουν διαδηλώσεις στη Κύπρο Χαλουν οι καλές εντυπώσεις στους τουρίστες Αστικές εφημερίδες φωνάζουν ενάντια στις αφισοκολλήσεις Από τα λίγα μέσα που έχουμε για να μιλήσουμε. Τι χάλι είναι αυτό γράφουν χαλούμε στους τουρίστες την ευπρεπή εικόνα για τη Κύπρο.

Σ.Π.

6) Πάφος

Αυτή η πόλη ζει πουλώντας τώρα τα καλοκαίρια- της.

Κι η αναδυόμενη Αφροδίτη «Αφρονταίν» τώρα βουλιάζει στα λασπόνερα του δρόμου απλωμένη σε μια διαφημιστική αφίσσα τουριστικού ξενοδοχείου

7) ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Γαλάζια θάλασσα πεδιάδες βουνα κυπαρίσσια και πεύκα φυλάκια και πάλε φυλάκια πολυβολεία ως την άκρη της μνήμης παραμορφωμένα όνειρα παιδιών και βόμβες ναπάλμ πανάθλια ρανταρ που υψώνονται απειλητικά παραδεισένιες πλαζ και πολυτελή ξενοδοχεία που καταβροχθίζουν κάτω απ τον καυτο ουρανό το αίμα του λαού.

Το βράδυ μεταφέρουν τους τουρίστες με πούλμαν απ το Κούριο ή την Αγγελοχτιστή βιαστικά στο αεροδρόμιο επιβιβάζονται αποβιβάζονται με προβολείς ή χωρίς προβολείς τρέχουν να προλάβουν τη ζωή το θάνατο «Θα ξανάρθουμε» ή «δε γαμιέστε» Κάπως έτσι τρυπώνουν στα αεροπλάνα

Α. Ζαφειρίου

Ο τουρισμός είναι ένα μαζικό φαινόμενο του 20ου αιώνα διαφορετικό από τους μεμονωμένους περιηγητές και προσκυνητές παλιότερων εποχών.

Ο τουρισμός αυξήθηκε με την ανάπτυξη του καπιταλισμού κυρίως, και παράλληλα με τις αυξήσεις των υισθών και την αύξηση του ελεύθερου χρόνου που πέτυχαν τα μεσαία και κατώτερα στρώματα των μητροπολιτικών χωρών (Β. Αμερικής Δ. Ευρώπη).

Σήμερα εκατομύρια τουρίστες διακινούνται στις διάφορες χώρες προσπαθώντας να ξεφύγουν από το άγχος και την ισοπέδωση των μεγαλουπόλεων. Κύρια επιδίωξη οι χώρες με ειδικό περιβάλλον γραφικές τοποθεσίες και έθιμα.

Ο κυριότερος όγκος των τουριστών διακινείται με οργανωμένα ταξίδια μεγάλων τουριστικών εταιρειών που αποκομίζουν τεράστια κέρδη.

Ο τρόπος οργάνωσης των ταξιδιών και γενικά όλη η τουριστική διακίνηση έτσι όπως οργανώνεται από τα τουριστικά γραφεία λειτουργεί αλλοτριωτικά και για τους τουρίστες και για τους κατοίκους των χωρών που επισκέπτονται οι τουρίστες. Οι σύγχρονοι τουρίστες οδηγούνται σαν πρόβατα, κοπάδια-κοπάδια, από τα τουριστικά γραφεία που έχουν διαλέξει πριν απ αυτούς γι αυτούς. Δρομολόγια, ξενοδοχεία, ώρα ύπνου και ξυπνήματος τόποι για ανάπαυση ώρα φαγητού και μενού, επίλογη αξιοθέατων και μνημείων που θα δουν.

Ο τουρίστας είναι δέσμιος αυτών των επιλογών. Στο μιάλο του δημιουργούνται προκατασκευασμένες εντυπώσεις για τις χώρες που θα δει από άθλια κατατοπιστικά φέιγ βολαν και βιβλιάρικα που θα πάρει, καθώς κι από κουβέντες και ξεναγήσεις που θα ακούσει.

Την χώρα που θα επισκεφθεί την δουν μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς των υπευθύνων των τουριστικών γραφείων, με ασυνδέτες και ξεκομμένες επιπόλαιες και αβαθείς εντυπώσεις και εμπειρίες.

Η Κύπρος για τον τουρίστα είναι το Κούρειο, η Πάφος τα μαγαζιά των κεντρικών δρόμων της Λευκωσίας που θα τον κουβαλήσουν να ψωνίσει. Η Ελλάδα είναι η Μυκήνες, τα νησάκι-

α, η Ακρόπολη η πλατεία συντάγματος. Το ίδιο με όλες τις άλλες χώρες. Ο τουρίστας θα φύγει από τη χώρα της επίσκεψης χωρίς να γνωρίσει κατην πραγματικότητα της χώρας χωρίς γνωριμία με τη κοινωνία τη πολιτική ζωή το πραγματικό πολιτισμό- της. Πολλές φορές είναι ζήτημα αν θα πάρει μερικά στοιχεία περισσότερα ή και διαφορετικά από εκείνα που διάβασε στο κατατοπιστικό σημείωμα που του δώσαμε για τη χώρα πριν ξεκινήσει το ταξίδι.

Όπως γράψαμε και πιο πάνω ο οργανωμένος σημερινός τουρισμός αλλοτριώνει και τους κατοίκους και το χώρο των χωρών που φτάνουν οι τουρίστες.

Τα τουριστικά γραφεία προσελκύουν τους πελάτες τους μιλώντας για γραφικότητες και φυσικές ομορφίες όμως όπου εδραιώνεται αυτός ο τουρισμός καταστρέφεται και η φυσική γραφικότητα και η ομορφία. Τιμμεντένια μεγαθήρια ξενοδοχεία ξεφτυρνούν σε ακρογιαλίες και βουνα, με μοντέρνα αρχιτεκτονική γραμμή σύγχρονης μεγαλοπόλης και αλλοιώνουν το τοπίο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Λεμεσός που η παραλία- της από ένας τόπος φυσικής ομορφιάς μεταμορφώθηκε σε ένα τιμμεντένιο τείχος από πολυκατοικίες και ξενοδοχεία. Η γραφικότητα που είχε και που διαφημίστηκε στους τουρίστες εξ αιτίας του τουρισμού δεν υπάρχει πια.

Φυσικά η αστική τάξη της Κύπρου και των άλλων «γραφικών» χωρών παραβλέπει αυτο το θέμα. Γι αυτές το τουριστικό συνάλλαγμα είναι η μόνιμη πηγή για κάλυψη του εμπορικού ισοζυγίου.

Παραβλέπει επίσης ή συγκαλύπτει μερικά σημαντικά για το θέμα του τουρισμού. Αναφέρονται μερικά πιο κάτω.

«Η λεγόμενη «τουριστική βιομηχανία» δεν είναι παρα τομέας των υπηρεσιών, που απευθύνεται σε τελική ζήτηση. Αυτό σημαίνει, από οικονομική άποψη, χαμηλή προστιθέμενη αξία ανα μονάδα τουριστικής επένδυσης, αδύνατες συνδέσεις προς τα μπρος και περιορισμένο ποσοστό πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων στην περιφερειακή και εθνική οικονομία. Με άλλα λόγια, εκτός από ένα μικρό αριθμό θέσεων εργασίας και

στην πρόσκαιρη ώθηση λόγω κατασκευών, ο τουρισμός δεν έχει ισχυρές αλληλοσχετίσεις με τους άλλους τομείς της οικονομίας. Γι αυτό η ανάπτυξη του τουρισμού δεν σημαίνει και αυτόματη ανάπτυξη μιας περιοχής ή χώρας. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα (Ισπανία, Μαρόκο, Αίτη, κ.λ.π.), όπου, παρα την τουριστική έκρηξη το επίπεδο διαβίωσης του πληθυσμού παραμένει χαμηλό (τουρίστες/κάτοικοι=1:1 ή 2:1, κατά κεφαλήν εισόδημα \$200-700, το 1973).

2. Η τουριστική ανάπτυξη, με κρατικά δάνεια, επιχορηγήσεις ή ξένο κεφάλαιο, είναι εκείνη που έχει τις μικρότερες θετικές επιδράσεις στις τοπικές οικονομίες των υπανάπτυκτων περιφερειών. Γιατι το

στη μυστηριακή γωνιά της Ανατολής.

Σαγκάη, Καντόνια, Πεκίνο, Μπαϊ, Χόνγκ-Κόνγκ, Μπαγγόκ, Τόκιο, Σιγκαπούρη, Μανίλα... Ονόματα που ξυπνούν εικόνες μαγικές, παρωμένες...
Για όσους που γονιεύστε από το μυστήριο της Ανατολής οργανώσαμε τα πιο άριστα ταξίδια σε μέρη που μόνο με τη φαντασία ή στις σελιές κάποιου θιβλιού θα μπορούσατε να γνωρίσετε.
Έλτε μαζί μας στην Άσια. Ζωντανέστε κάποιο άγαπημένο σας όνειρο

σύνολο των κερδών επανεξάγεται και συγκεντρώνει συνήθως αλλού (έδρα οργανισμού ή εταιρίας). Η τοπική οικονομία προσφέρει μόνο ενειδικευτή, εποχιακή εργατική δύναμη και περιορισμένα γεωργικά προϊόντα. Η μέχρι τώρα λειτουργία των «Ξενία» είναι ενδεικτική: διευθύνονται και έχουν προσωπικό από μη ντόπιους (εκτός από το βοηθητικό προσωπικό), προμηθεύονται, μαζικά, φτηνότερα τρόφιμα από κεντρικές αστικές αγορές, εισάγουν εξοπλισμό και υλικά συντήρησης. Στην περίπτωση της Ισπανίας, μια μελέτη που έγινε στο Πανεπιστήμιο της Γρανάδας (1973), έδειξε ότι από το σύνολο των τουριστικών κερδών που πραγματοποιούνται στην περιοχή της Costa del Sol, μόνο 12% παραμένει στην περιοχή αυτή. Τα υπόλοιπα επενδύονται σε άλλες περιοχές της Ισπανίας ή του εξωτερικού. →

P.I.K.:

Φορέας αποπροσανατολισμού

Αγαπητοί σύντροφοι,

Μια δημοσίευση άρθρου στη «Σοσιαλιστική Έκφραση» («PIK: Μέσο μαζικής επικοινωνίας ή ταξικού διαχωρισμού;» αρ φύλλου 79) αλλά και γραφτά που δημοσίεψε η εφημερίδα-μας πιο παλιά, ταραξίζουν τα βρώμικα νερα στο ραδιοφωνικό ίδρυμα.

Συχνά η κριτική, από διάφορες πλευρές στρέφεται ενάντια στο κρατικό μονοπώλιο μαζικής πληροφόρησης (ραδιόφωνο-τηλεόραση). Όμως, η κριτική από μόνη-της δεν φτάνει. Για να υπάρξει ουσιαστικό αποτέλεσμα - μια και οι δοσμένες συνθήκες δεν επιτρέπουν να έχουμε καμμία αφαπάτη πως είναι δυνατό να γίνουν ριζικές αλλαγές στην όλη δομή του ΡΙΚ - αναγκαστικά, πιστέβω, πως η ανάπτυξη του διαλόγου (με αφορμή την κριτική ενάντια στο ίδρυμα) πρέπει να εντοπιστεί σε δύο, βασικά, στόχους:·

Πρώτα για να ξεσκεπάσει ασταμάτητα μπροστα στο Λαο τον αντιδραστικό ρόλο που παίζει το ΡΙΚ ως υπηρέτης, μαζικός προπαγανδιστής και σημαντικός στυλοβάτης της άρχουσας αστικής τάξης. Έχουμε υποχρέωση να μην αφήνουμε να περνούν απαρατήρητα όλα

τα στραβα που μεταδίδει-προβάλλει το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα, ώστε η δική-μας κριτική σαν προστεθεί και συγκριθεί με όλες τις άλλες να βοηθήσει στη σωστή τοποθέτηση του Λαου. Για να βλέπει (ο Λαος), όλο και πιο μαζικά, με κριτικό μάτι την ΚΑΘΕ προσφορά του ΡΙΚ και να μη δέχεται χωρίς διαμαρτυρία και με πνέβμα εφυσιασμού την καθημερινή αντιδραστική-του προπαγάνδα.

Δεύτερο, για να κινήσει το ενδιαφέρον και να υποβοηθήσει, άμεσα και έμμεσα, τις προοδευτικές δυνάμεις που δρουν όχι μόνο σε κοινοβουλευτικό επίπεδο αλλά και έξω από τη βουλή, για μια μεθοδική προσπάθεια για ποιοτικό ανέβασμα της στάθμης των εκπομπών-του. Ιδιαίτερα, σε ορισμένους τομείς, όπου οι ίδιες οι αδυναμίες του ΡΙΚ υποχρεώνουν ακόμα και φιλελεύθερους να διαμαρτύρονται. Κλασική περίπτωση τα «Κυπριακά σήριαλ και σκετς» (αλήθεια, πόσο κυπριακές, πραγματικά οι λέξεις που μας συνήθισαν να τα λέμε!). Κι ακόμα τα τόσα ουσιαστικά γεγονότα που αφορούν πλατιές μάζες του Λαου κι όμως κατάφορα παρασιτωούνται. Και στην περίπτωση, βέβαια, αφτά δεν πρέπει να έχουμε αφαπάτες

που είχαν πλούσια παραγωγή, όπως η περιοχή της Tenevilla».

N.B. Χατζημιχάλη.
Περιοδικό «Πολίτης» αρ. 20

Φυσικά η Αστική τάξη των εξαρτημένων χωρών αφήνει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνατοτήτων του τόπου και την εν γένει ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας για τα γρήγορα και εύκολα -γι' αυτή- κέρδη του τουρισμού μέσα στη λογική των σχέσεων περιφέρειας - μητρόπολης που οι εξαρτώμενες αστικές τάξεις δέχονται γιατί τις συμφέρει (αναπτυγμένες παραγωγικές δυνάμεις στη μητρόπολη, τουρισμός, διασκέδαση υπηρεσίες για τα αφεντικά στη περιφέρεια).

Μέσα από τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο, τη τηλεόραση, τις ανακοινώσεις προβάλλεται η καινούργια ιδεολογία της αλλοτρίωσης με βάση τη λατρεία του τουρίστα, που τα τερτίπια και οι ορέξεις -του γίνονται ο άξονας της επιτυχίας της εθνικής οικονομίας και της εν γένει ευτυχίας.

Ίσως είναι πολύ ενδιαφέρον να δούμε τι ιδεολογία προωθείται και αρθώνεται στα τουριστικά μαθήματα της κυβέρνησης και στη ξενοδοχειακή σχολή. Τι λένε στα παιδιά που φοιτούν εκεί.

Πιστεύω ότι θα αποκα-

πως οι προοδευτικές δυνάμεις είναι δυνατό να επιφέρουν ριζικές αλλαγές στο ρόλο και στην εξυπηρέτηση των σκοπών του ΡΙΚ κάτω από τις σημερινές δοσμένες συνθήκες. Γιατι σε μια τέτοια (αρκετο δύσκολο να το φανταστούμε) περίπτωση το κράτος που έχει την εξουσία να διορίζει το συμβούλιο και να χρηματοδοτεί, άμεσα και έμμεσα, θα αναπροσαρμόσει ανάλογα την ταχτική-του για να καλοπιάνει ξανά (αν επαναλαμβάνουμε διαβλέψει τέτοιο κίνδυνο) σύμ-

λύνει πολλά. (Γι' αυτό όσοι έχουν μαθήματα της Σχολής ή πληροφορίες ας τα στείλουν στη Σοσιαλιστική Έκφραση).

Ο ίδιος ο λαος βλέποντας τις πολιτιστικές κατακτήσεις και τη κουλτούρα -του να γίνονται εμπορευματικά προϊόντα για πώληση στους τουρίστες απόξενώνεται απ' αυτά, αρχίζει να τα βλέπει κι αυτός κερδοσκοπικά. Ο χορός που γι' αυτό ήταν μια πηγαία έκφραση της ζωής-του γίνεται τυποποιημένος «folk dances» που χορεύεται ανεξάρτητα από λύπη ή χαρά σε συγκεκριμένες ώρες σ' ένα κέντρο ή ξενοδοχείο για να δουν οι τουρίστες που αφήνουν λεφτά.

Αρχίζει κι αυτός να μπαίνει στο παιχνίδι του εύκολου κέρδους, της εξυπηρέτησης του τουρίστα με αντιπαροχή.

Σιγα-σιγα ο τουρίστας γίνεται κριτής των πάντων, άξονας αναφοράς σε όλα τα θέματα. Δημιουργείται η εντύπωση ότι όλα γίνονται ή πρέπει να γίνονται γι' αυτόν. Οι δρόμοι πρέπει να είναι καθαροί όχι για μας αλλά για τους τουρίστες, πράγματα που βρωμούν πρέπει να απομακρυνθούν, όχι για την υγεία -μας γιατί πιστεύουμε κι αγωνιζόμαστε για μια ποιότητα στη ζωή -μας αλλά για τους Τουρίστες.

φωνα με τα συμφέροντά-του, τη διάρθρωση και την προσφορά του ιδρύματος.

Στη συνέχεια, μερικά παραδείγματα, από το πρόσφατο παρελθόν, που αποδειχθούν τες προθέσεις των κρατούντων.

— Υπέμετρη προβολή μέρας των προσκόπων, συνεχής προβολή κάθε είδους αθλητικής δραστηριότητας και παράλληλα αποσιώπηση πολιτικών και άλλων δραστηριοτήτων όπως για παράδειγμα της πρόσφατης αποχής από τα μαθήματα των σπουδαστών του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου. Αλήθεια, σκεφτήκατε να δούμε ή να ακούσουμε στη θέση των καθιερωμένων «ακίνδυνων» συνεντεύξεων συζήτηση σχετικά με την απεργία των καθηγητών; Ή, ας πούμε, την «πολιορκία» του ΡΙΚ από τους σπουδαστές του ΑΤΙ που έγινε ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την αποσιώπηση της απεργίας-τους; Αρκει η συμμετοχή εκπροσώπων της Κυβέρνησης ή το «αντικειμενικό» κριτήριο της πλατίας ακροαματικότητας και θεαματικότητας για να στρέφει, εκλεχτικά, τους φακούς και τα μικρόφωνα του συνεργείου εξωτερικών ή εσωτερικών μεταδόσεων σε ορισμένη κατέφθυσή.

— Σχεδόν καθημερινή και φορτικά επαναλαμβανόμενη προβολή της κατάστασης και των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Τουρκία ιδιαίτερα, αλλά και άλλες χώρες, σύγκαιρα όμως αποσιώπηση της αντίστοιχης κατάστασης στην Ελλάδα (ενδεικτικό το «σκουπιδότοπος η Αγκυρα» ενώ τες ίδιες μέρες η Αθήνα παρουσίαζε την ίδια εικόνα σκουπιδότοπου). Εξάιρεση, βέβαια, η προβολή των δραστηριοτήτων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα αν στην Δημοκρατική Ελλάδα υπάρχει Δημοκρατική Αντιπολίτευση που γνοιάζεται και

προβάλλει τον αγώνα-μας και αν τα κύματα των απεργιών και των εργατικών και φοιτητικών κινητοποιήσεων αποτελούν πολύ συχνό, για να μην πούμε καθημερινό, φαινόμενο, είναι κάτι που φαίνεται δεν μας αφορά και η διεύθυνση του ΡΙΚ αντι-αφτου μας κρατά ενήμερους για σορεία επουσιωδών γεγονότων κι ακόμα για θέματα που γίνονται επίκαιρα και τους δίνεται δημοσιότητα δυσανάλογη με την πραγματική -τους αξία (για παράδειγμα ανταπόκριση της ΕΡΤ από την Αμερική σχετικά με την πρόταση Καραμανλή για μόνιμη επαναφορά των Ολυμπιακών στην Ελλάδα).

— Βουλή: Η παρουσίαση της δουλειάς -της μόνο από το ραδιόφωνο και μάλιστα την επόμενη μέρα της συνεδρίας (συχνά τα αποσπάσματα αφορούν ανάγνωση νομοσχεδίων επουσιώδους σημασίας που συνήθως έχουν ομόφωνη έγκριση) δείχνει, προκλητικά, τη θέληση του ΡΙΚ να μειώσει στο ελάχιστο τη σημαντική προσπάθεια και αντιπαράθεση θέσεων που συχνά γίνεται μέσα από τη συζήτηση στο σώμα των εκλεγμένων αντιπροσώπων του Λαου -μας. Η λιγόλεπτη αναφορά στα τηλεοπτικά δελτία καθώς και η τηλεοπτική κάλυψη -σε περίπτωση Υπουργικής ομιλίας από το βήμα της Βουλής ή στη διάρκεια ειδικών περιπτώσεων ή επετειακών συνεδριάσεων, πιστεύουμε, δεν μειώνει την αρχική τοποθέτησή -μας.

Σύντροφοι,

Πιστέβω, πραγματικά, στο διάλογο. Ένα-δυ σημεία στο γραφτό -μου δέχομαι, προκαταβολικά, πως δημιουργούν ερωτήματα πάνω σε μεγάλα θέματα που δεν εξαντλούνται ούτε και λύονται με μια γενική τοποθέτηση (δυνατότητα κοινοβουλευτικού ελέγχου -επιβολής θέσεων). Όμως, τα γραφτά της σύνταξης -με έσπραξαν να συντάξω το δικό-μου σημείωμα, συμμετέχοντας έτσι στη συζήτηση αφτου του σοβαρού θέματος που καθημερινά απειλεί το Λαο -μας με ολοκληρωτική αλλοτρίωση. Από την άλλη, πιπώς με τον προβληματισμό και την άσκηση κριτικής ενάντια στα μαζικά μέσα ραδιοφωνικής - τηλεοπτικής πληροφόρησης συμμετέχουμε όλοι -μας στη διεργασία για καθορισμό συγκεκριμένων - μόνιμων (με βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους) ταχτικής απέναντι στο ΡΙΚ, εξυπηρετώντας έτσι γενικότερα τον αγώνα του Λαου -μας.

Σύντροφικά,
Ιούλιος Θεοδωρίδης
(Σ.Ν. ΕΔΕΝ - Λεμεσός)

ΝΥΧΤΟΒΑΤΕΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΛΕΒΟΥΝ ΠΑΝΩ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Μερικοί εχθροί της εργατίας, αντικομμουνιστές - φασίστες, τόλμησαν κάτω από την κάλυψη του σκότους να κλέψουν 4 πανώ από την πλατεία του Αη Δεμέτη την παραμονή της πρωτομαγιάς. Ας σημειωθεί ότι οι φασίστες έδρασαν και πριν λίγες μέρες σχίζοντας άλλα τόσα πανώ της Σοσιαλιστικής Νεολαίας. Αλλά στην «Κοκκίνη πλατεία» του Αη Δεμέτη τα φασιστάκια της νύχτας χτύπησαν ιδιαίτερα μισητά.

Σύντροφος που πήγε τα χαράματα για να δει τί γίνεται στην πλατεία την είδε να παρουσιάζει όψη πραγματικής καταστροφής. Πανώ σχισμένα, πεταγμένα, κρεμασμένα εδώ κι εκεί. Νόμισαν τα ασήμαντα σκουλήκια πως με την πράξη τους θα αλλοίωσαν την αγωνιστική όψη της πλατείας μας και θα έκαμπταν το φρόνημα των μελών μας που εργάστηκαν ατέλειωτες ώρες για να δώσουν την επαναστατική όψη της πλατείας που ταίριαζε με τη μέρα της παγκόσμιας εργατίας. Απατήθηκαν όμως οικτρα.

Η πλατεία σε λίγες ώρες πήρε την ίδια μορφή όπως και πριν. Και γέμισε τους νεολαίους της οργάνωσης μας με νέο ενθουσιασμό. Οι φασίστες φερέφωνα της αστικής τάξης και των κεφαλαιοκρατών δεν κάμπτον με τραμπουκισμούς την αποφασι της Σοσιαλιστικής Νεολαίας να επικοινωνεί με παρρησία και τόλμη με το λαό. Τα μηνύματα που τρέμει ο φασισμός θα συνεχίζουν να γεμίζουν τη Λευκωσία και τα προάστια. Ο φασισμός δεν θα περάσει. Οι προδότες, αίτιοι της καταστροφής του λαού και της προσφυγιάς ας κοιμούνται ανήσυχοι για την ήττα που τους περιμένει κι αν θέλουν να εκφράσουν την αντίθεση τους με τις επαναστατικές ιδέες ας το κάμουν τίμια κι αντρίκια (αν είναι δυνατόν για αυτούς τους μικρούς). Τα συνθήματα που έκλεψαν οι σκοταδιστές ήταν:

- ΖΗΤΩ Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
- ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΥΤΕΡΗ - ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
- 1η ΤΟΥ ΜΑΗ - ΜΕΡΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
- ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΦΙΣΕΣ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ
ΝΑ ΦΙΜΩΣΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μετα τις τελευταίες κινητοποιήσεις για τους φόρους και την πρωτομαγιά άρχισε να διαφαίνεται από κύκλους της Δεξιάς μια προσπάθεια για απαγόρευση της αφφισιοκόλλησης με την πρόφαση ότι αποτελεί αιτία βρωμιάς.

Όμως τίποτε δεν μπορεί να συγκαλύψει τις πραγματικές αιτίες που κρύβονται πίσω από αφφτη τη προσπάθεια που συγκεκριμενοποιήθηκε πρόσφατα σε άρθρο της «Ελεύθερης Κύπρου» και συνέντευξη του Δημάρχου της Λευκωσίας.

Η Δεξιά νιώθει την άνοδο του κινήματος και προσπαθεί να του στερήσει ένα βασικό τρόπο κινητοποίησης και πληροφόρησης, την πολιτική αφίσσα.

Όλα σχεδόν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, τηλεόραση, ραδιόφωνο, αστικός τύπος βρίσκονται κάτω από την απόλυτη κυριαρχία της Δεξιάς

έτσι οι προοδευτικές δυνάμεις βρίσκουν διέξοδο στην αφφισιοκόλληση.

Αν πράγματι η Δεξιά θέλει να προφυλάξει το περιβάλλον, να εμποδίσει την ασύδοτη δραστηριοποίηση του κεφαλαίου στις ακρογυαλιές τα βουνά και τις πόλεις-μας που καταστρέφει και μολύνει τον φυσικό-μας πλούτο και βάζει σε κίνδυνο την υγεία του λαού.

Εμείς θα σταθούμε εμπόδιο σε κάθε επίθεση της Δεξιάς για φίμωση των προοδευτικών οργανώσεων.

Πέτρος Ζαρούνας

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΗ CAC

Αρνήση παραχώρησης κεκτημένων δικαιωμάτων

Πριν λίγες μέρες ήταν η Πρωτομαγιά. Και η εργατική τάξη της Κύπρου μαζί με όλη την εργατική τάξη του κόσμου, τίμησε τους ήρωες και τους αγωνιστές. Γιατί σε αυτούς τους ήρωες και τους αγωνιστές οφείλουν οι εργάτες έστω και αφφτα τα μηδαμνά που παίρνουν σήμερα.

Και όμως και αφφτα ακόμα τα κεκτημένα δικαιώματα που κατοχυρώνονται και από το Νόμο μερικοί εργοδότες τα αρνούνται.

Ένα νέο παράδειγμα προστέθηκε πρόσφατα από την C.A.C. LTD. μια εταιρεία που κάμνει απομονώσεις πλακων, σάντεξ κλπ, που αρνείται να πληρώσει στους εργατοτεχνίτες -της ταμείων πρόνοις, ένσημα ταμείου αργιών, και φιλοδωρημάτων, ένσημα ιατρείου κλπ. Αγανακτισμένοι οι εργατοτεχνίτες αφφτοι από την ασυδοσία και την φρικτή εκμετάλλευση της εταιρείας που για δεκαπέντε χρόνια δεν τους πλήρωσε τίποτε από όλα αφφτα οργανώθηκαν στη Συντεχνία ΣΕΚ αποφασισμένοι να διεκδικήσουν τα κεκτημένα ήδη δικαιώματα-τους. Η ΣΕΚ στην συνέχεια έκαμε επανειλημμένες επαφές σε προσωπική βέβαια βάση με τον διεφθοντην της εταιρείας Ζίγκαν που όμως δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Και μετά απ' αφφτο έστειλαν στην εταιρεία προειδοποιητική επιστολή με αντίγραφο στο Υπουργείο Εργασίας δίνοντας -της δέκα μέρες προθεσμίαν για να δώσει λύση στο θέμα.

Η διεφθονση αρνήθηκε και έτσι οι εργάτες κατέβηκαν σε απεργία διάρκειας από τες 12.5.80.

Η εταιρεία απασχολεί 28-30 εργατοτεχνίτες. Απεργούν όλοι εκτός από έναν επιστάτην.

Στις τέσσερις ημέρες που ήδη απεργούν οι εργάτες, η εργοδοσία έκαμε πολλές προσπάθειες για να τους διασπάσει. Οι συνηθισμένες δηλαδή σπασμωδικές ενέργειες της οικονομικής ολιγαρχίας που αρχίζει να τρέμει μπροστα στις πληγές -της.

Καλούσε ένα-ένα τους εργάτες και τους έταξεν λαγούς και πετραχήλια αν έμπαιναν να δουλέψουν, και τους απειλούσε, ότι θα τους μειώσει το μεροκάματο ή θα τους απέλυε αν συνέχιζαν την απεργία. Και ανακοίνωσε ήδη τέσσερις απολύσεις.

Οι απεργοί έβαλαν αμέσως αίτημα επαναπρόσληψης των απολυμένων συνδικαλιστών συναδέλφων-τους.

Προσπάθησε η εργοδοσία να μη σταματήσει την παραγωγή προσλαμβάνοντας νέους εργατοτεχνίτες. Οι απεργοί μίλησαν με τους νεοπροσληθέντες οι οποίοι σταμάτησαν αμέσως. Δεν είχαν υπ' όψιν του φαίνεται και δεν ένοιωσαν ποτε ο κύριος Ζίγκας κι όλοι οι συναδέλφοι-του το αίσθημα ταξικής αλληλεγγύης που διακατέχει όλους τους εργάτες.

Συνέχισαν τες ενέργειες-του και κήρυξε το περίφημο λοκ-άουτ, για να εκφοβίσει και να διασπάσει τους εργάτες. Όμως πρέπει να μάθει ο κύριος Ζίγκας ότι δεν το εκλείσειν αφφτος με τη θέληση-του. Οι ίδιοι οι εργάτες-του το εκλείσαν με την αδιάσπαστη ενότητα -τους, και θα ανοίκαι πάλι εταιρεία, όχι γιατί έτσι θέλουν οι εργοδότες κι οι διευθυντες-του αλλά γιατί αυτο θέλουν οι εργάτες.

Ξέρουμεν πολύ καλά ότι τα κεκτημένα ήδη αιτήματα των εργατών που ζητούν, εί-

ναι ψίχουλα μπροστα σε αυτα που χάνει τώρα η C.A.C από την παραγωγή-της και τα κέρδη-της, εξ αιτίας της απεργίας. Δεν θέλει όμως να τα δώσει διότι τρέμει την εργατική ενότητα. Διότι δεν θέλει να νοιώσουν οι εργάτες το αίσθημα της νίκης, ότι κέρδισαν την απεργία -τους και μεθαύριο θα κατέβουν πάλι οργανωμένοι και σε απεργίαν αν χρειαστεί - με περισσότερα αιτήματα.

Οι απεργοί όμως ξέρουν πολύ καλά ότι θα νικήσουν και θα είναι μέχρι τέλος ενωμένοι και τίποτα δεν θα τους διασπάσει, και τίποτα δεν θα τους ξεπουλήσει.

Η Σ. Εκφραση συμπαραστέκεται ολόψυχα στον αγώνα των απεργών της CAC.

B.I

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

σοσιαλιστικη

εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000

Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείθεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
T.K. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ